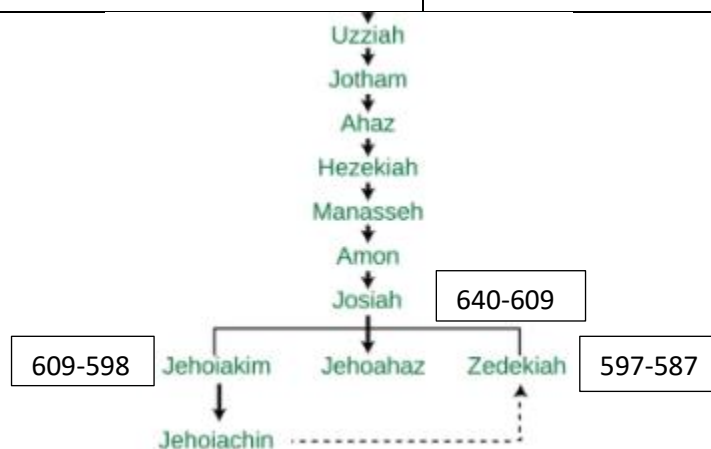

Pinchas: Jeremiah 1:1-2:3

(1 Kings 18:46-19:21)

The words of Jeremiah son of Hilkiah, one of the priests at Anathoth in the territory of Benjamin. The word of the LORD came to him in the days of King Josiah son of Amon of Judah, in the thirteenth year of his reign, and throughout the days of King Jehoiakim son of Josiah of Judah, and until the end of the eleventh year of King Zedekiah son of Josiah of Judah, when Jerusalem went into exile in the fifth month.

(א) דְּבַרֵי יִרְמְיָהוּ בֶן חִלְקִיָּהוּ מִן הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר בְּעֲנָתוֹת בְּאֶרֶץ בְּנִימִן: (ב) אֲשֶׁר הָיָה דְבַר יְקֹוֹק אֵלָיו בְּיָמֵי יֵאֲשִׁיָּהוּ בֶן אָמוֹן מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּשָׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמַלְכוּ: (ג) וַיְהִי בְּיָמֵי יְהוֹיָקִים בֶּן יֵאֲשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עַד תָּם עֲשָׂתֵי עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְצִדְקִיָּהוּ בֶן יֵאֲשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עַד גְּלוֹת יְרוּשָׁלַם בְּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי: ס

The word of the LORD came to me: Before I created you in the womb, I selected you; Before you were born, I consecrated you; I appointed you a prophet concerning the nations. I replied: Ah, Lord GOD! I don't know how to speak, For I am still a boy. And the LORD said to me: Do not say, "I am still a boy," But go wherever I send you And speak whatever I command you. Have no fear of them, For I am with you to deliver you — declares the LORD. The LORD put out His hand and touched my mouth, and the LORD said to me: Herewith I put My words into your mouth. See, I appoint you this day Over nations and kingdoms: To uproot and to pull down, To destroy and to overthrow, To build and to plant.

(ד) וַיְהִי דְבַר יְקֹוֹק אֵלַי לֵאמֹר: (ה) בְּטֶרֶם אֲצֹרְךָ אֲצֹרְךָ בְּטֶן יִדְעִיתִיךָ וּבְטֶרֶם תֵּצֵא מִרְחֹם הַקִּדְשִׁיתִיךָ נְבִיא לְגוֹיִם נִתְּתִיךָ: (ו) וְאָמַר אֲהֵה אֲדַנִּי יְקֹוֹק הִנֵּה לֹא יִדְעִיתִי דְבַר כִּי נֶעַר אָנֹכִי: פ (ז) וַיֹּאמֶר יְקֹוֹק אֵלַי אַל תֹּאמַר נֶעַר אָנֹכִי כִּי עַל כָּל אֲשֶׁר אֲשַׁלַּחךָ תִּלְךָ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר אֲצִוְּךָ תִּדְבֹר: (ח) אַל תִּירָא מִפְּנֵיהֶם כִּי אִתְּךָ אֲנִי לְהַצִּילְךָ נָאִם יְקֹוֹק: (ט) וַיִּשְׁלַח יְקֹוֹק אֶת יָדוֹ וַיַּגַּע עַל פִּי וַיֹּאמֶר יְקֹוֹק אֵלַי הִנֵּה נִתְּתִי דְבַרֵי בְּפִיךָ: (י) רְאֵה הַפְּקֹדֶתִיךָ הַיּוֹם הַזֶּה עַל הַגּוֹיִם וְעַל הַמַּמְלָכוֹת לְנִתּוֹשׁ וּלְנִתּוֹץ וּלְהֶאֱבִיד וּלְהָרוֹס לְבָנוֹת וּלְנִטּוֹעַ: פ

הלכות יסודי התורה ז: א Maimonides

מיסודי הדת לידיע שהאל מנבא את בני האדם. ואין הנבואה חלה אלא על חכם גדול בחכמה, גבור במדותיו, ולא יהא יצרו מתגבר עליו בדבר בעולם אלא הוא מתגבר בדעתו על יצרו תמיד. והוא בעל דעה רחבה נכונה עד מאד.

It is a fundamental part of religion to acknowledge that God bestows prophecy upon the sons of men. But prophecy does not descend save upon a wise man, eminent in wisdom, of sterling character, never subdued by worldly passion, but conquering it by an ever-present willpower, broadminded and settled to the highest degree.

רד"ק ירמיהו א:ה

The great sage Maimonides wrote that this is the case with every prophet. He cannot [prophecy] without a natural disposition (<i>hakhana tiv`it</i>) in his essential being, with which he can aspire to prophecy through training (<i>hitlamdut</i>). Moreover, every wisdom and natural trait in which a person excels, he must have some predisposition towards it, which improves along with training.	והחכם הגדול ר' משה בר מימון ז"ל כתב כי זה ענין כל נביא; אי אפשר לו מבלתי הכנה טבעית בעיקר יצירתו שיהיה נכון לנבואה עם ההתלמדות. ולא זה בלבד אלא כל חכמה וכל טבע שיש באדם שהוא גובר בו, יש לו קצת הכנה בו בעיקר היצירה יגבר בה עם ההתלמדות.

רש"י שמות ג':א' להתרחק מן הגזל, שלא ירעו בשדות אחרים ספורנו שמות ג':א' הוא לבדו להתבודד ולהתפלל	שמות פרשת שמות פרק ג (א) ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו כהן מדין וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלהים חרבה:

מדרש רבה שמות ג':א' ואף משה לא בחנו הקדוש ברוך הוא אלא בצאן, אמרו רבותינו, כשהיה משה רבינו עליו השלום רועה צאנו של יתרו במדבר, ברח ממנו גדי, ורץ אחריו עד שהגיע לחסית, כיון שהגיע לחסית, נזדמנה לו ברכה של מים, ועמד הגדי לשותות, כיון שהגיע משה אצלו, אמר אני לא הייתי יודע שרץ היית מפני צמא, ענף אתה, הרכיבו על כתפו והיה מהלך. אמר הקדוש ברוך הוא, יש לך רחמים לנהג צאנו של בשר ודם כד חייך אתה תרעה צאני ישראל, הוי: ומשה היה רועה.

ישעיהו ו:ה-ח

I cried, "Woe is me; I am lost! For I am a man of unclean lips And I live among a people Of unclean lips; Yet my own eyes have beheld The King LORD of Hosts." Then one of the seraphs flew over to me with a live coal, which he had taken from the altar with a pair of tongs. He touched it to my lips and declared, "Now that this has touched your lips, Your guilt shall depart And your sin be purged away." Then I heard the voice of my Lord saying, "Whom shall I send? Who will go for us?" And I said, "Here am I; send me."	ואמר אוילי כינדמיתי כי איש טמא שפתים אנכי ובתוך עם טמא שפתים אנכי יושב לי אתה המלך יהוה צבאות ראו עיני: ויעף אלי אחד מן השרפים ובידו רצפה במלקחים לקח מעל המזבח: ונגע עלפי ויאמר הנה נגע זה על שפתיך וסר עונך וחטאתך תכפר: ואשמע את קול אדני אמר אתמי אשלח ומי ילד לנו ואמר הנני שלחני:

שמואל א ג:א **והנער שמואל** משרת אתה' לפני עלי ודברה' ה'ה יקר בימים ההם אין חזון נפרץ:

Young Samuel was in the service of the LORD under Eli. In those days the word of the LORD was rare; prophecy was not widespread.

רש"י ירמיהו א'ו:

כי נער אנכי – איני כדאי להוכיחן משה הוכיחן סמוך למיתתו כבר נחשב בעיניהם בכמה נסים שעשה להם הוציאם ממצרים וקרע להם את הים הוריד את המן הגיז את השליו נתן להם את התורה העלה את הבאר אני בתחלת שליחותי אני בא להוכיחם.

For I am a youth: I am not worthy to reprove them. Moses reproveth them shortly before his death, when he was already esteemed in their eyes through the many miracles that he had performed for them. He had taken them out of Egypt, split the Reed Sea for them, brought down the manna, caused the quails to fly, given them the Torah, brought up the well. Can I come to reprove them at the start of my mission?

The word of the LORD came to me: What do you see, Jeremiah? I replied: I see **a branch of an almond tree**. **The LORD said to me: You have seen right**, For **I am watchful to bring My word to pass**. And the word of the LORD came to me a second time: What do you see? I replied: I see **a steaming pot, Tipped away from the north**. And the LORD said to me: **From the north shall disaster break loose Upon all the inhabitants of the land! For I am summoning all the peoples Of the kingdoms of the north** —declares the LORD. They shall come, and shall each set up a throne Before the gates of Jerusalem, Against its walls roundabout, And against all the towns of Judah. And I will argue My case against them For all their wickedness: They have forsaken Me And sacrificed to other gods And worshiped the works of their hands.

(יא) ויהי דבר יקוק אלי לאמר מה אתה ראה ירמיהו ואמר **מקל שקד אני ראה**: (יב) **ויאמר יקוק אלי היטבת לראות כי שקד אני על דברי לעשותו**: פ (יג) ויהי דבר יקוק אלי שנית לאמר מה אתה ראה ואמר **סיר נפוח אני ראה ופניו מפני צפונה**: (יד) ויאמר יקוק אלי **מצפון תפתח הרעה על כל ישבי הארץ**: (טו) **כי הנני קרא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם יקוק ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלים ועל כל חומתיה סביב ועל כל ערי יהודה**: (טז) **ודברתי משפטי אותם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי דייהם**:

So you, gird up your loins, Arise and speak to them All that I command you. Do not break down before them, Lest I break you before them. I make you this day A fortified city, And an iron pillar, And bronze walls Against the whole land— Against Judah's kings and officers, And against its priests and citizens. They will attack you, But they shall not overcome you; For I am with you—declares the LORD—to save you.

(יז) **ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי אצוה אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם**: (יח) **ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל ולחמות נחשת על כל הארץ למלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ**: (יט) **ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתך אני נאם יקוק להצילך**: פ

רד"ק ירמיהו א':י"ח

על כל הארץ – ואחר כך פירש למלכי יהודה אמר תהיה כנגדם כעיר מבצר שלא יוכלו לך כמו שלא יוכל אדם לכבוש עיר מבצר כל שכן אם יהיו לה חומות נחשת ומה שאמר לעמוד ברזל שלא יוכל אדם להטותו ולשברו.

First Scripture said "against the whole land," and then it specified "against Judah's kings and officers." Meaning, but you will be to them as a fortress they could not take. Just as no one can conquer a fortress, certainly if its walls are made of copper. And its comparison with "an iron pillar" means that no one can bend it or break it.

The word of the LORD came to me, saying, Go proclaim to Jerusalem: Thus said the LORD: I accounted to your favor The devotion of your youth, Your love as a bride— How you followed Me in the wilderness, In a land not sown. Israel was holy to the LORD, The first fruits of His harvest. All who ate of it were held guilty; Disaster befell them —declares the LORD.	(א) וַיְהִי דְבַר יְקֹוֹק אֱלֹהִים לְאָמֹר: (ב) הַלֵּךְ וְקִרְאתָ בְּאָזְנֵי יְרוּשָׁלַם לְאָמֹר כֹּה אָמַר יְקֹוֹק זְכַרְתִּי לְךָ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ אֶהְבֵת כְּלוּלְתֶיךָ לְכַתֵּךְ אַחֲרַי בְּמִדְבָר בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה: (ג) קִדַּשׁ יִשְׂרָאֵל לִיקְוֹק רְאִשִׁית תְּבוּאָתָהּ כָּל אֲכָלֶיךָ יִאֲשָׁמוּ רְעָה תָבֹא אֲלֵיהֶם נְאֻם יְקֹוֹק: פ

תרגום יונתן ירמיהו ב':ב'

אָזִיל וְתַתְנַבֵּי קִדְּם עִמָּא דִּי בִירוּשָׁלַם לְמִימַר כְּדָנֻן אָמַר יְיָ דְכִרְנָא לְכוּן טְבוּת יוֹמֵי קִדְּם רַחֲמַת אֲבָהֵתְכוּן דְּהִימְנוּ בְּמִימְרֵי וְאֲזָלוּ בְּתַר תְּרִין שְׁלִיחֵי בְּתַר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּמִדְבָרָא אַרְבַּעִין שָׁנִין בְּלֹא זְוִדִין בְּאֶרֶעָא דְלֹא מְזַדְרְעָא.

Go and prophesy before the people of Jerusalem saying: Thus says the Lord. I recall your goodness of the days of yore, the love of your ancestors who trusted My word and followed after My two messengers, Moses and Aaron, in the desert for 40 years with no provisions. in a land that was not cultivated.

מלבי"ם ביאור הענין ירמיהו ב':ב'

זכרתי לך חסד נעוריך – מדמה תחלת התחבר דבר האלהי עם עמו, כחבורי חתן וכלה ארוס וארוסה, ויציירהו כאיש אחד הבא מרחוק, ובת עשיר היפה בנשים הכניסה אותו לבית אביה ועשתה עמו חסד, ואח"ז דבקה נפשה בו והתחתנה עמו, ואח"ז האמינה בו ויצאה עמו מבית אביה אל המדבר לאשר היה רוחו ללכת...

First of all, Scripture compares the attachment of the divine word and His people to the attachment of a bride and a groom a fiance and a fiancée, describing it as though a man had come at a great distance and the beautiful daughter of a wealthy man brought him into her father's home and treated him well. Subsequently, she grew attached to him and they got married; afterwards, she put her trust in him and they left her father's house, and went to wherever in the wilderness he chose to go.